

אהבה מעבר לים

אריס סאן
נאמנות מקומית

מה יהיה הסוף של הווג המורד הזה עוד לא ברור. אני רק בטוחה שהרבה בחורים הפעם הוא כולו שלה.

תמיד ידעתי שלמלחמה ולדיילים יש אשה בכל נמל. אבל זה שהעניין קיים גם אצל זמרים היה חדש בשבילי, ואני משוכנעת שגם בשבילכם. הפעם מדובר בזמר **אריס סאן**, לבחור יש מזה כמה שנים נחמדה ויפה אחת שעונה לשם **שרה**, והבחורה יושבת ומחכה לאהובה שיחזור ולא זוה מתבית, סטייל נאמנה אמיתית, ומפעם לפעם היא מקבלת פירור בצורת כרטיס טיסה לביקור אצל בחיר ליבה, ולחגיגות קצת מהחיים אצלו שם במועדון-החילה הר מצליח שלו. ואריס אומנם מעריך מאד את שרה ולא עושה לה פזרות, וכל זמן שהוא בארץ הוא נאמן לה לא פחות מאשר היא נאמנה לו כשהוא איננו.

אריס, שהוא היום מיליונר של ממש ברמה בינלאומית, הכיר את שרה כשהיתה עדיין חיילת והוא בא להופיע בתור מתג' דב יום אחד, במלחמת יום-הכיפורים. אריס, שהוא פטריוט מושלם, היה אחד הראשונים שהגיע ארצה להופיע בפני חיילים בחזיתות ושם, תוך כדי שירה ומיל-חמה התחילה לה פרשת אהבים שנמשכת זה קרוב לארבע שנים. אני רק לא מבטנת: אם האהבה כליכך חזקה, ובדרך-כלל גם מנצחת, למה לא לוקח לו אריס את שרה שתהיה איתו שם?

אבי פאריין הוא דמות ידועה בחוגי המוסיקאים בעולם. הוא המתופף הקבוע של **אריס סאן** מזה זמן רב, ובכל פעם שהוא מגיע ארצה לסיבוב הופעות, יש לו הצלחה עצומה אצל בנות המין היפה. הפעם הבחור החליט להיות מקורי. הוא גם מצייר, וכל חתימה מעריצה שהסתובבה סביב תלחהקה הוא חטף בתירוף של "בואי אבי אצייר אותך".

וכך אמנם היה, היו השניים עולים לחדר, מזמינים רוסי-טרוויס ומסתגרים עד לצאת החמה למחרת. אומנם הבחורה היתה יוצאת עם ציור ביד. אבל את האורגינגל קיבל אבי. הוא טוען שכשהוא נמצא בארץ שורה עליו המוזה, ואין יפות כמו היפות של ארץ הקודש.

וכך נמשך הסיפור עם הציורים כחודש

אבי פאריין
הסבר לאשה

ימים, החשבון של הרוסי-טרוויס הרקיע שחקים, והמתופף הכישרוני שדומה בהר פעמו התיצוגית **לואין ג'ון**, אבל עם שתי אונגיים שלמות, ואולי קיוות שהכישרון של הצייר הגאון ידבק גם בו, יצא את הארץ עם אוסף עצום של תמונות, ולא חס ודלילה מהנוף הארץ-ישראלי אלא ממיטב אופנת החתיכות הדיזינגופיות. אשי ריהו וטוב לו.

אני רק שואלת את עצמי מה יגיד לי אשתו **רנליה** וילדיו כשיחזור הביתה עם פק הציורים הזה. איך בדיוק הוא יסביר להם איפה ומתי הוא צייר כל כך הרבה בחזרות, ולמה רק בחזרות? אבל מה אני דואגת? הבחור מספיק גדול כדי לדאוג לעצמו.

העיקר להיות לבד

חתונה

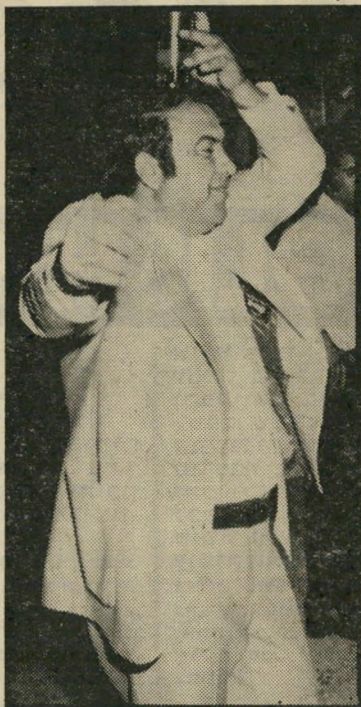
סיפורותית

בחוגי הספרות בארץ מכירים היטב את ילד הפלא של שנות השישים, **מנחם כהן**, ובכך, לפלא הזה מגיע מול טוב. הנ"ל התחתן השבוע עם בחירת ליבו הר שניה אחרי שהראשונה עזבה אותו לפני כשנתים לטובתו של **יגאל ארנס**, בנו של חבר הכנסת של הליכוד **מושה אר** - **נס**. השניים והם גרים כיום בנייר-יורק ונהנים מהחיים.

בן, שהיה העורך הסיפורותי של העיתון היום הזה, עזב הכל ועבר להיות סופר ומשורר בפועל. נראה שהבחור הוא נמרץ אמיתי, וההספק שלו גדול ועצום. עובדה: הוא הסיפק להוציא הרבה ספרים, גם להיות מבוקש על-ידי הרבה נשים יפות, וגם לגדל ילדה (מנישואיו הראשונים) שי היא כיום בת ארבע.

נראה שגשבר לו להסתובב חופשי, וכך התחיל סוף-סוף לכבול את עצמו שוב ב"סבלי הנישואין בשנייה, למרות האכזבה מנישואיו הראשונים.

אשתו החדשה היא **שדומית רן**, שהיא בטח משוררת או סופרת, ואם עוד לא שמעתם עליה, אז אחרי שבן יכתוב עליה ביקורת - בטח עוד תשמעו.

ניסים פרוש
דימיון פרוע

לנסוע, וכמה רע לו לטוס, וכמה משעמם להיות לבד, וכמה הוא היה מעדיף להישאר בבית וכך וכך.

וכך נוסע לו הקבלן המצליח לבד לחו"ל כבר שנים, עד לפני שבוע - כשביקרו הווג לוי במסביבה גדולה, שאירגן בחוד לא פחות מפורסם העוסק גם הוא בבניין, **ג'קי בראון**.

למסיבה המפוארת היו מזמינים כל המי ומי שבירושלים כולל **יהורם גאון** ואשתו הטרייה **אורנה**, וכטוב לב הקרואים ביין ובמישתה, התחיל לוי להוציא סדרות מ"החדר, וכל הסודות היו בענייני הנסיעות התכופות שלו ואיך הוא מסתדר מנסוע לבד. אבל כאן קמה אשתו, **תיקל**, ואמרה: "עד כאן! מהיום תולאה אתה נשאר עם הילדים פה בארץ ואני נוסעת

"העיקר להיות לבד". זה המוטו של הקבלן הירושלמי המיליונר **ניסים לוי**. הנ"ל חרץ מזה שכל מה שהוא עושה בחיים זה ליהנות ולבלות, ממש חולה על חוץ-לארץ ונוסע לשם בממוצע שמונה פעמים בשנה אם לא יותר. אבל מה הטעם לנסוע לחו"ל עם האשה? הרי כל הכסף עובר, או מה עושים כדי לשכנע אותה להישאר בבית ולטפל בילדים, ובכל פעם מחדש? נו, וכאן בא המוח ופעל בכיוון הנכון, לוי פשוט פיתח לו אלרגיה מגמ' תית לטיסות. בכל פעם שהוא מתכנן נסיעה הוא בוכה שבועיים מראש כמה לא טוב

שולי חנני
בייבי לזקוקור

שולי, כמו שהיא עושה תמיד במצבים כאלה, לא לתת לעניינים לסחוף אותה יותר מדי, היא אמרת לכולם שלום, ובעוד שבועיים נוסעת ליוהנסבורג לביקור אצל ידידים. אלינו היא תחזור רק כשיירגעו הרחות סביבה.

או מה אני אניד? הרעיון טוב, העניין הזה עם הנסיעה לחופשה. הצרה היא רק שלא כל אחת יכולה לעשות את זה. אבל נא לא לשכוח ששולי היא בהחלט לא כל אחת.

שלום לשולי

נערת-ההווה **שולי חנני** ממשיכה להפ' תיע. עוד לא הספקנו להתאושש מלחרי המננים הדחוס שלה שבו היא קובעת תורים למחורים הרבים, וכבר סיפור חדש. אז כמה, שולי רק הספיקה לסיים רומן מלבב עם יצירה-הטכסטיל **שימעהן שזירין** המכונה "דוקטור", בגלל אשפוחתו בקלפים, והבחור לא מתייאש. השניים אומנם נראים צמודים סטייל ידידים-אהבים, אבל לגבי שולי הרומן כבר גמור.

הדוקטור, מצידו, ממשיך לבוא בגפו לכל המקומות ששולי נמצאת בהם, בתיקוה שהיא תחזור איתו. ככה זה לפחות נראה מבחוץ, אם כי שימעהן עצמו, כמובן, מכחישה את העניין. מהן לחון החליטה